

Acı Ölçer

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Mayıs 2020

Göge mil çektik, azizim.
Aşkın şadırvan düşlerine serildik sonra bir bir.
Aşkı hicvettik sundum söylendik bazen sövdük.
Af eyle güzel Rabbim çünkü kulduk kuldan öte hiçliğin de nüvesi...
Varlık ne ki?
Düşün ta kendisi o minval ki...

Iskaladığımız bazen ısladığımız...
İhbar ettik yüreği
Aşkın da mealı her kurşun madem
Matemin de peçesinde saklıydı izdiham
Gün yüzlü bir anne
Çocuk olmanın güzelliği
Saklı elbet annenin sıcak nefesinde.

Hükmettik kendimizce
Tensiye ettik kimi zaman
Tehir ettik ölümü
Zalimce yargılanan yerin göğün matemi
Hep de saklıydı mazlumun omzunda.
Talan eden ömrü o serenat
Künyesinde özlem yazan bir müsvedde
Seccadenin yumuşak desenleri
Aşkın kendisi idi ebemkuşağı.

Ne menfi bir rüzgâr
Ne dolduruşa gelen şafak
Latife yaptık yürekten sevk ettiğimiz
Hicrana bedeller öğreten
Günü kovup da
Geceydi pergeli yüreğin
Tam merkezden delen bir pergel
Oysaki acı ölçerin tininde saklıydı açılar.

Dar açılı pencere

İhbar ettiğimiz âşık yürek
Kabristanı içinde saklı tutan
Toprağın dokusunda
Serildik de sehven
Ve o ölü mavi turna.
Bir minval ki
Bir de sergüzeşt üç beş gölge
Kinayeden uzak
Aşka umuda tutsak
Çeperinde ömrün
Cihan yüklü hazanla
Baharı kuyruğundan yakalan bir martı belki de.

Her artıya serilip de
Eksilen ömre ithaf ettiğimiz:
Laf olsun diye de sevmedik hani ezelden
Duracağımızı kim söyledi, azizim?
Üstelik sevmekten de asla zarar gelmezken.